

[A. Chr. Andersen.]

kommer en redegørelse fra det nedsatte udvalg.

Jeg er fuldstændig klar over, at dersom man nedlægger statsamterne, skal de opgaver, de hidtil har røgtet, udføres andre steder, og det bliver jo netop hævdet, at så er der måske intet sparet. Jeg vil dog mene, at der nok måtte kunne spares noget, når opgaverne blev henlagt under de bestående administrationer, under amtsråd, dommere, politimestre m. v., hvor det nu vil være naturligt at føre dem hen. Der vil i hvert fald kunne ske en forenkling af behandlingen af en række sager, der i dag ud over at skulle behandles netop de nævnte steder også skal behandles i statsamtet.

Man kunne også benytte lejligheden til at se på behovet for opretholdelse af visse opgaver. Jeg kan her pege på, om ikke den forløbne tid har vist, at opbygningen af tilsynsmyndigheden med kommunerne er forkert, idet de lokale tilsynsråd kun afgør sager, som det burde være helt overflødig at skulle forelægge tilsynsrådet. Sager, der indeholder problemer, bliver jo altid af tilsynsrådene forelagt indenrigsministeriet til afgørelse; det gør ændringer i lånerammer m. v. også. Tilsynsrådene er i dag efter min opfattelse nærmest et forsinkende omsvøbsdepartement, som i og for sig godt kunne nedlægges.

Jeg vil gerne tilføje, at der er også en anden grund til, at det haster med en afklaring af statsamternes forhold: visse planlagte byggerier til amtskommunernes administration vil kunne spares eller mindskes, hvis statsamternes lokaler kunne overtages af amtskommunerne.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg går ud fra, at hr. A. Chr. Andersen lagde mærke til, at jeg netop sagde, der var nedsat et udvalg til at undersøge tilsynsrådernes fortsatte eksistens, og at opgaven selvfølgelig kan flyttes over, og at det i det hele taget drejer sig om at forenkles så meget muligt. Forskellen på hr. A. Chr. Andersen og mig er måske den, at jeg ikke tør drage konklusionen, før jeg ser tallene på bordet; det er ikke lige netop flere udgifter, vi ønsker; jeg håber, vi opnår besparelser på dette område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Birte Weiss* til indenrigsministeren:

„Hvad vil ministeren gøre for at undgå, at sygehuset i Nykøbing Sjælland delvis må lukke 1. marts, efter at halvdelen af sygeplejerskerne har sagt deres stillinger op i protest mod samarbejdsforholdene på sygehuset?“

(Spm nr. 93).

Skriftlig begrundelse.

Baggrunden for konflikten er flere års samarbejdsvanskeligheder. Bl. a. for at standse dem har Vestsjællands amtsråd besluttet at nedlægge den ene af to sideordnede overlægestillinger uden at inddrage alle parter i en besluttet undersøgelse af årsagerne til samarbejdsvanskelighederne, heller ikke den afskedigede overlæge og andre medarbejdergruppers tillidsrepræsentanter.

I protest herimod har 25 sygeplejersker sagt deres stillinger op. Det betyder, at flere afdelinger må lukke, da det ikke vil være muligt at skaffe erstatning for sygeplejerskerne. Konsekvenserne heraf er uoverskuelige, fordi Nykøbing Sygehus, som om vinteren er fuldt belagt med et befolkningsunderlag på 25.000 mennesker, om sommeren også skal betjene ca. 100.000 sommergæster, som befinder sig i området.

Et udspil fra ministeren, som f. eks. åbner mulighed for, at overlægeafskedigelsen, der træder i kraft 1. april, stilles i bero, mens en uvildig, tilbundsgående undersøgelse af forholdene finder sted, vil eventuelt kunne afværge, at hospitalsbetjeningen i Nordvestsjælland bryder sammen.

Birte Weiss: Spørgsmålet er skriftligt begrundet, men jeg vil gerne lige føje til, at hverken ministeren eller jeg som udenforstående er i stand til at bedømme de samarbejdsvanskeligheder på sygehuset i Nykøbing Sjælland, som har ført til afskedigelsen af den ene af to sideordnede overlæger. Det er heller ikke vores opgave at gøre det.

Til gengæld er vi nødt til at beskæftige os med den situation, der vil opstå, hvis der ikke meget hurtigt sker en vending i sagen, f. eks. ved at ministeren henstiller til amtsrådet at stille afskedigelsen i bero, mens den besluttede trivselsundersøgelse finder sted. Situationen er nemlig den, at sygehuset ellers må indskrænke sin aktivitet væsentligt allerede 1. marts, fordi halvdelen af sygeple-